

ಎಮ್ಮೆಮುಳ್ಳನ ಗಿಡದ ನಿರಮ್ಮಣ ಗುಣಗಳು

ಜಿತ್ರು-ಬರಹ: ಗೀತಾ ಸತ್ಯ

ಮುರುಕಲು ಮನೆ, ತಿಪ್ಪೆಗುಂಡಿಯ, ಹಾದಿ ಜೀದಿಯ, ಕೆರೆ ಅಂಜಿನ ಕಚೆ ಗಿಡ ಇದು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಅತಿಶಯ ಗುಣವಿದೆಯಿ ಎನ್ನಿದಿರಿ. ಎಸೆದರೆ ಕಜ್ಜಿಹೊಳ್ಳುವ ಇದರ ಮುಳ್ಳು ಮುಳ್ಳು ಕಾಯಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೋಜನ ಆಗಿಕೆ ಸಹ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ತುಂಬ ವರುಣನ ರಾಧಾಂತದ ರಗಳೆ ಆಗ ತಾನೇ ನಿಂತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ಕೆರೆ ಕೊಳಡಿ ಹರಿದಿತ್ತು. ಕೆಂಗೀರಿ ಹತ್ತಿರದ ಕೊಮ್ಮೆಫೆಟ್ಟುದಕೆರೆ ಸಹ ತುಂಬ ತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆರೆ ಪರಿಯ ತುಂಬ ಕೆಸರಿನ ನೀರು. ಮೊಳಕಾಲುದ್ದ ನಿರಿನಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕಥಾ ನಾಯಕಿ ಎಮ್ಮೆ ಮುಳ್ಳನ ಗಿಡ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈಕೆ ಅಂಥ ಸುಂದರಿ ಪನ್ನಲ್ಲ. ಆಳಿತ್ತರದ ಗಾತ್ರ. ಅಂಗ್ರೇ ಅಗೆಲ ಹಾಗೂ ಹೃದಯದ ಆಕಾರದ ಅಥವಾ ಬಲತರೆ ಸೀಕು ಮ್ಯಾಯ ತುದಿ ಮೊನಚು ಎಲೆ. ಬಹಕೆ ತೆಳು ಹಾಗೂ ನಾಜೂಕು. ಮ್ಯಾಮೇಲೆ ತುಂಬ ವಿದುಗೂದಲು. ಪಯಾರಾಯ ಜೋಡಣೆ. ಎಲೆ ಕಂಕುಳು ಅಥವಾ ಗಿಡದ ತುದಿಯಲ್ಲ ಅರಳುವ ಹೂಗಳು. ಅನಂತರ ಕಾಣಿಸುವ ಅಷ್ಟಾವಕ್ರ ರೂಪಿನ ಕಾಯಿ. ಅದರ ಮ್ಯಾಮೇಲೆಲ್ಲ ಹುಸಿ ಮುಳ್ಳಗಳ ರಚನೆ. ಸೂಲಕೆರೆ ಗಾಳಿ ಹನುಮಂತರಾಯವ್ವ ಈ ಗಿಡ ಕಂಡೊಡನೆ ನಾಚುತ್ತಾ ನುಡಿದ. ಅಮ್ಮು, ನಾವು ಜಿಕ್ಕೆ ಹುಡುಗರಿದ್ದಾಗ ಈ ಕಾಯಿ ಕಿತ್ತು ಸಹಪಾಠಿಗಳ ಜಡೆಗೋ, ಬಟ್ಟೆಗೋ ಎಸೆಯುತ್ತಲದ್ದೆವು. ಅದು ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ಅಂಟಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ನಮಗೆ ಅದು ಮೋಜನ ಸಂಗತಿ. ಅಂತಹ ಮೋಜನ ಮುಳ್ಳ ಗಿಡ ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲ ಎಮ್ಮೆಗಳು ಇಷ್ಟ ಪಡುವ ಕೆರೆ ಕುಂಟಿಗಳ ಅಂಜಿನಲ್ಲ, ಜೌಗಿನ ಕಾಲಹಾದಿಯ ಇಕ್ಕೆಲದಲ್ಲ ಹೆರೆಚ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ.

ಮಾಗಡಿಯ ಕಲ್ಯಾದ ಮುಧುಮತಿ ಈ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಮರುಜೆ, ಮುಳ್ಳು ಮರುಜೆ ಎಂದರು. ಹೊಲಾರ್ಡ ಮಂದಿ ಮರುಳು ಉಮ್ಮೆತ್ತಿ, ಮರುಳು ಮಾತಂಗಿ ಎಂದರು. ಬೆಂಗಾಲ ಬಾಬುಗಳು ಬನೋಬ್ಲೂ ಎಂಬರು. ಮರಾಟಿಗರು ಸಂಕೇಶ್ವರ್ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಗುರುತಿಸುವರು. ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಥವಾ, ಕರೋನಿ ಮತ್ತು ಕರಂಥವಾ ಎಂಬ ಹೆಸರಿದೆ. ಕಕುಭ, ಅರಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ತತ್ವಗಲ, ಹೋಗಲ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಡಿ ಈ ಗಿಡವನ್ನು ಆಯುರೇದ ಸಂಹಿತೆಕಾರರು ಗುರುತಿಸಿದರು. ಆನ್ಸ್ಟರೆಸಿ ಎಂಬ ಸಸ್ಯಕುಲದ ಈ ಗಿಡದ ಕಣಾಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣ. ಹಾಗಾಗಿ ಕ್ಷಾಂತಿಯಂ ಸ್ಪೃಮೇರಿಯಂ ಎಂಬ ದ್ವಿನಾಮ. ಲಾರ್ಯಾಟಿನ್‌ಲ್ಯಾ ಹಳದಿಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ಕ್ಷಾಂತೋನ್‌ ಎಂಬರು.

ವಾಯುಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ಶ್ರೀ ನಾಗೇಂದ್ರ ಎಂಬವರು ತಾವು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಾಂಗ್ರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿ ಜರುಗಿದ ಒಂದು ಘಟನೆ ಮೆಲುಕು ಹಾಕಿದರು. ಒಬ್ಬ ಸಾಧುವಿನ ಪರಿಚಯವಾಯಿತಂತೆ. ಆತ ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಗಿಡ ತೋರಿ ಈ ಗಿಡದ ನಾಲ್ಕಾರು ಜಿಗುರೆಲೆ ನಾಲ್ಕೊಂದು ದಿನ ಬರಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂಜಾನೆ ಅರೆದು ಸೇವಿಸಿದರೆ ಹೈಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ಫಿಸೋಟುಲಾ(ಮೂಲವ್ಯಾಧಿ ಮತ್ತು ಜರಡಿ ಹುಣ್ಣಿ) ಮೂಳಣ ವಾಸಿ ಎಂದರಂತೆ. ಎಲೆ ತಿಂದು ಮೂರು ತನು ಉಪವಾಸ. ಉಗುರು ಸೋಳಿಸದೆ ಎಲೆ ಕುಯ್ಯಾರಿ. ವಯಸ್ತರಿಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ದಿನ ೧೫-೨೦ ಗ್ರಾಂ ಎಲೆ ಸಾಕು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಗಂಟಲು ಉರಿ, ಉಂಟ, ವಾಂತಿ ಆದಿಂತು. ಭಯ ಬೀಡ. ಅವರು ನೀಡಿದ ಸ್ತೋಲ ಮಾಹಿತಿಯಂತೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಕಂಥಾ ನಾಯಕ ಎಮ್ಮೆ ಮುಳ್ಳು ಗಿಡ. ಆತ ಅನಂತರ ಸುಮಾರು ಬಿಂತ್ತು ಮಂದಿಗೆ ಈ ಗಿಡ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿದರಂತೆ. ಲಾಭ ನೀಡಿದ ಅನ್ನತ್ವಾರೆ ಮತ್ತಿಕೆರಿಯ ಶ್ರೀ ನಾಗೇಂದ್ರ. ಬಲು ಘಾಟು ಮತ್ತು ಖಾರ ಖಾರದ ರುಚಿ. ಗಂಟಲೆಲ್ಲ ಸುಡುವ ಅನುಭವ ವಾದಿಂತು. ಹಾಗೆಂದು ಭಯ ಬೀಡ. ಮಜ್ಜಿಗೆ ಅನ್ನ ಉಂಡು ತಂಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅರೆದ ಎಲೆ ಮುಂಜಾನೆ ಸೇವಿಸಲ ಎಂದು ಕಿವಿ ಮಾತು ಹೇಳಿದರು ಸಹ.

ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತಿರುವಿ ಹಾಕಿದಾಗ ಈ ಗಿಡದ ಎಲೆ, ಹೂ ಜೀನಾದಲ್ಲಿ ಸಹ ತರಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯತು. ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಷ ತತ್ವ ಇದೆ. ಅದು ಬೀಂದ ತರುವಾಯ ಮಾಯ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿ ಇದೆ. ಕಾಯಿಯಲ್ಲ ವಿಟಮಿನ್ ಸಿ ಇದೆ. ಅದು ಮತ್ತು ಎಂಬೆ ಎಲೆ ತಂಪು ಉನಿಕೊ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿ ಸಹ ಇದೆ. ಮೂತ್ರದ ಸ್ವಾವ ಅಧಿಕಗೊಳಿಸಿ ದೇಹದ ನೋಂಬಿನ ಬಾವಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಇದು ಪರಿಹಾರ. ಕಾಯಿಯಲ್ಲ ಜೀಂಟಾ ಡಿ ಗ್ಲೂಕೋಸು ಮತ್ತು ಆಲ್ಫಾ ಸಿಟ್ರೋನಿಕ್ ತತ್ವ ಇದೆ. ಇಂತಹ ತಿರುಣಿಂದ ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆವರು. ಅಥವಾ ಗೋಕ್ರು ಎಣ್ಣೆ ಎಂಬ ವಾಣಿಜ್ಯ ಪರಿಭಾಷೆಯ ಈ ಎಣ್ಣೆ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ ಎಣ್ಣೆಗೆ ಸಮುದ್ರ. ತಿರುಳು ಮೂತ್ರಲ, ನಿದ್ರಾಜನಕ, ನೋವ್ಲು ನಿವಾರಕ. ಎಣ್ಣೆ ಮೂತ್ರಾಂಗದ ಉರಿಯೂತ ಪರಿಹಾರ. ಸರ್ವಸುತ್ತು, ಬೀಂಕಿಗುಳಿಗೆ ರಾಮಭಾಣ. ಬೀರಿಗೆ ಸಹ ಅತಿಶಯ ಗುಣಗಳಿವೆ. ಅಬುದ ರೋಗ, ಸಿಹಿಅನ್ಸ್, ಕುರದ ತೋಂದರೆಗೆ ಬಳಕೆ ಇದೆ. ಒಣಗಿದ ಕಾಯಿ ಸುಟ್ಟು ಎಕ್ಕಿವೇಟೆಡ್ ಕಾರ್ಬಾಬನ್ ತಯಾರಿಸುವರು.

ಜೀಣಂ ಅಂದರೆ ಹಕ್ಕಿಯ ಜ್ಞಾರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಎಲೆ ಕಷಾಯ ಬಳಕೆ ಉಲ್ಲೇಖ ಇದೆ. ತುಂಬ ಬೆವರು ತರಿಸುತ್ತದೆ. ಮೃಮೇಲೆ ಅಮೃತ ಗುಳಿ ಜಡ್ವಾಗ ಸಹ ಬಳಸಬಹುದು. ಕುತ್ತಿಗೆ ಸುತ್ತ ಗಂಡಮಾಲೆ ಎಂಬ ಗಂಟು ಉಂಟಾದರೆ ಕಾಯಿ ಲೇಪದ ವಿಧಾನವಿದೆ. ಒಣ ಕಾಯಿ ಸುಟ್ಟು ಕರಿಯನ್ನು ಕೆಣ್ಣಿನ ರೋಗದಲ್ಲಿ ಕಾಡಿಗೆಯಂತೆ ಬಳಸಿ ಉರಿ, ರೆಪ್ಪೆ ಗುಳಿ ನಿವಾರಿಸುವರು.
